

ПРОЛѢТНО ПРОБУЖДАНЕ

Топълъ вѣтъръ си развѣ крилата
и пробуди всичко по земята;

самъ прогони облацитѣ сиви,
разлюлъ зеленитѣ ни ниви.

На прозорцитѣ почука волень
и извика: — Водя млада пролѣтъ!

Чуха го отъ кжшитѣ децата,
хукнаха на воля презъ полята...

Вѣтърътъ отлитна въ планинитѣ
гдето спятъ животнитѣ въ горитѣ.

Топки снѣгъ отъ клонитѣ отбрули,
тоя звукъ животнитѣ дочули,

се зарадваха и полетѣха,
три дни и три нощи все играха.

Затова въ горитѣ и полята
гласове ехтятъ до небесата;

затова се радва всичко живо
и широко въ пролѣтъта красива

пѣятъ пѣсни птичета и хора
и живѣятъ дружно подъ простора.

Младенъ Исаевъ

